

δίκαιος

δίκαιος, -η κ. -α, -ο, επίθ. [<αρχ. δίκαιος <δίκη], δίκαιος·

- *επί δικαίων και αδίκων*, σε όλους ανεξαιρέτως: «η τιμωρία θα πέσει επί δικαίων και αδίκων»·

- *κοιμάται τον ύπνο του δικαίου*, βλ. λ. [ύπνος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας